

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

PTI0088

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ប៉ុល ស៊ីន ភេទប្រុស អាយុ៥៦ឆ្នាំ

មុខងារជំនាន់ខ្មែរក្រហម“យោធា”

ស្រុកកំណើតនៅភូមិពាមខ្នាវ ឃុំអូរ ស្រុកភ្នំស្រួច ខេត្តកំពង់ស្ពឺ

រស់នៅភូមិកណ្តាល ឃុំថ្មដា ស្រុកវាលវែង ខេត្តពោធិ៍សាត់

ថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០០:៥០:៣៣

២៤ទំព័រ

វណ្ណៈ: ចឹងថ្ងៃហ្នឹងថ្ងៃទី២០ ខែ៥ឆ្នាំ២០១១ មុននឹងសម្ភាសព្រួយ ខ្ញុំសូមនែនាំខ្លួនថាខ្ញុំមកពីខាងអង្គការ  
មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ហើយខ្ញុំឈ្មោះ សុខ វណ្ណៈ ហើយបានមកដល់ភូមិឃុំរបស់ពួកគេ  
ចង់ដឹងរឿងរ៉ាវដែលទាក់ទងនឹងរឿងប្រវត្តិសាស្ត្រ ។ កាលដែលពួកគេបង្ខំកាត់កាលពីសម័យ  
មុនមកបានជួបរឿងរ៉ាវអីខ្លះ ហើយមកដល់បច្ចុប្បន្នយើងតស៊ូកែប្រែយមក៧៩ទៀតយើង  
កែជាមួយរឿងណាមួយ យើងបានជួបបញ្ហាអីខ្លះ ហើយចឹងទៅខ្មែរយើងកែវិញហ្នឹងមានគ្រោះ  
ថ្នាក់ទាំងសងខាងយ៉ាងម៉េចខ្លះ ហើយប្រវត្តិទាំងអស់ហ្នឹងយើងចង់ក្រឡេកឱ្យក្មេងជំនាន់  
ក្រោយបានដឹងបានឮដែរ ។ ចឹងបទសម្ភាសខ្ញុំជាពូកែពូកែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំយកទៅសរសេរចងក្រង  
ជាសៀវភៅទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្របានទេពូ?

ស៊ីន: ខ្ញុំមិនទាន់អីទេ ព្រោះអ្វីដែលជាប្រវត្តិសាស្ត្រគេចារទុកហើយទៅហើយ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ស៊ីន: ហើយអ្វីដែលជាភាពជាក់លាក់គឺបានជួបជាមួយប្រជាពលរដ្ឋប៉ុក៏ជាមួយបងប្អូនដែលរស់នៅ  
ក្នុងស្រុកភូមិ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ស៊ីន: នៅជនបទដែលមានការឆ្លងកាត់សង្គ្រាមកម្ពុជាជាហូរហែរមកនោះណាស់ ទី១គឺសង្គ្រាម  
សម័យលន់ នលក៏ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ធ្វើសង្គ្រាមជាមួយអាមេរិចកាំង ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ស៊ីន: នៅកម្ពុជាមានទម្លាក់គ្រាប់បែកអា“បេ៥២”ខ្លះទឹកដី អង្កេទឹកអង្កេដីហ្នឹងវាហូរហែរមករហូត  
ចឹងមក ក្រោយមកប៉ុល ពតមានអំណាចកាន់អំណាចកាន់កាប់ប្រទេសកម្ពុជារយៈពេលបីឆ្នាំ

ប្រាំបីខែនិងម្ភៃថ្ងៃ ក្រោយមកទៀតក៏មានកងទ័ពវៀតណាមវែកកម្ពុជា វៃប៉ុល ពតបន្តមក ទៀតរហូតមកដល់កងទ័ពប៉ុល ពតហ្នឹងមានការតស៊ូច្បាំងតាមជួរព្រំដែនរហូតដល់ទៅខាងក្នុង ហ្នឹងហើយច្បាំងគ្នាបាញ់គ្នាសម្លាប់គ្នាហ្នឹង ស្លាប់និងទ័ពដូចគ្នាស្លាប់ទាំងប្រជាពលរដ្ឋ ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ ។

ស៊ុន ៖ ដូចសំបែងឆេះភូមិក ក្រហិនហោចណាស់បើយើងគិតទៅ ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ ។

ស៊ុន ៖ វេទនាណាស់ កម្ពុជាយើងរងទុក្ខមិនចេះឈប់ឈរ បើពីសម័យណាមកយើងគិតទៅយើង មានសង្គ្រាមរហូតដោយសារតែប្រទេសនៅខាងក្រៅវាចេះតែញ្ញាស់ញាស់អុបអាលបង្កឲ្យមាន លក្ខណៈទាស់ទាញបញ្ហាមិនឈប់ឈរ ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ ។

ស៊ុន ៖ ហ្នឹងជាហេតុនាំឲ្យយើងគ្រោះថ្នាក់ តែមកដល់សម័យដែកដោនេះ លោកមានគោលនយោ បាយល្អដើម្បីផ្សះផ្សារបង្រួបបង្រួមជាតិបញ្ចប់សង្គ្រាមរវាងខ្មែរនិងខ្មែរ រវាងបរទេសកម្ពុជា ក៏មានសុខសាន្តរហូតដល់មានការអភិវឌ្ឍន៍តាមជនបទ ទីក្រុងឲ្យនៅជិតគ្នា ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ ។

ស៊ុន ៖ ហើយមានការរីកចំរើនយ៉ាងគ្រប់វិស័យ សាលារៀនមណ្ឌលសុខភាពគ្រប់ទិសទីនាំឲ្យប្រជា ពលរដ្ឋយើងមានសុខភាពល្អរហូតមកដល់ថ្ងៃនេះមានមុខរបរ បង្កអាជីវកម្មកសិកម្មដំណាំដុះ គ្រប់ផ្នែកឲ្យប្រជាពលរដ្ឋមានការចេះដឹងគ្រប់ ពីក្មេងរហូតដល់វ័យចំណាស់ ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ ។

ស៊ុន ៖ ខ្ញុំឃើញមានហេតុផលច្រើន ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងរឿងវាទាំងអស់ហ្នឹង យើងនិងចងក្រងទុកដើម្បីឲ្យក្មេងជំនាន់ក្រោយបានដឹងបានឮណាពូ ណាស់ ។

ស៊ុន ៖ បាទ ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះពូដែរ ពូឈ្មោះអី?

ស៊ុន ៖ ខ្ញុំឈ្មោះ ប៉ុល ស៊ុន ។

វណ្ណៈ ៖ ពូអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ស៊ុន ៖ ខ្ញុំអាយុ៥៦ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ ៖ ពូមានប្រពន្ធឈ្មោះ អីដែរ?

ស៊ុនៈ ឈ្មោះ សុខ ពន ។  
 វណ្ណៈ៖ តាតមានអាយុប៉ុន្មានហើយ ?  
 ស៊ុនៈ អាយុ៥១ឆ្នាំ ។  
 វណ្ណៈ៖ មានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់សព្វថ្ងៃ ?  
 ស៊ុនៈ មាន៥នាក់ ស្រី៣ប្រុសពីរ អះប្រុសបី ស្រីពីរ ។  
 វណ្ណៈ៖ ចឹងស្រីពីរ ?  
 ស៊ុនៈ បាទ ៗ ! ស្រីពីរ ។  
 វណ្ណៈ៖ ចឹងឪពុករបស់ពូឈ្មោះអីដែរ ?  
 ស៊ុនៈ ឈ្មោះ ប៉ុល សាំង តាតស្លាប់ហើយ ។  
 វណ្ណៈ៖ ចឹងម្តាយ ?  
 ស៊ុនៈ ម្តាយទួច យីម ស្លាប់ហើយ ។  
 វណ្ណៈ៖ តាតស្លាប់ជំនាន់ណាពូ ?  
 ស៊ុនៈ ជំនាន់ឥស្សរៈអីនោះ ។  
 វណ្ណៈ៖ ជំនាន់សង្គម ?  
 ស៊ុនៈ ជំនាន់បារាំងនោះ ។  
 វណ្ណៈ៖ ស្លាប់ជំនាន់បារាំងទាំងអស់គ្នា ?  
 ស៊ុនៈ បាទ / អត់ទេ ម្តាយស្លាប់៧៩ហើយ តាតចាស់ ។  
 វណ្ណៈ៖ ចឹងបងប្អូនបង្កើតពូមានប៉ុន្មាននាក់ដែរ ?  
 ស៊ុនៈ មាន៥នាក់ដែរ ស្រី៣ប្រុស២ នៅរស់ទាំងអស់ ។  
 វណ្ណៈ៖ ចុះស្រុកកំណើតពូវិញ ?  
 ស៊ុនៈ នៅខេត្តកំពង់ស្ពឺ នៅឃុំអូរ ស្រុកភ្នំស្រួច ។  
 វណ្ណៈ៖ ឥឡូវខ្ញុំចឹងដឹងភូមិមុន ភូមិ ?  
 ស៊ុនៈ ភូមិពាមខ្នាវ ។  
 វណ្ណៈ៖ ឃុំ ?  
 ស៊ុនៈ ឃុំអូរ ស្រុកភ្នំស្រួច ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។  
 វណ្ណៈ៖ ឥឡូវពូនៅភូមិអី ?  
 ស៊ុនៈ ឥឡូវនៅភូមិកណ្តាល ឃុំថ្មដា ស្រុកវាលវែង ខេត្តពោធិសាត់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពួកគេចូលទៅនស្សត្រដល់ណាដែលពូ?

ស៊ុន៖ ខ្ញុំរៀនបានថ្នាក់ទី៧ បួសបាន៧ព្រះវស្សារៀនចប់ធម្មម៉ាក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្ញុំចង់ឲ្យពូរៀបរាប់ថា ហេតុអ្វីបានជាពូរៀនត្រឹមថ្នាក់ទី៧ហើយទៅបួស រួចចប់ពីបួសហ្នឹង ដោយសារថាមូលហេតុអី ដោយសារសង្គ្រាមយ៉ាងម៉េចអីពូជួយរៀបរាប់មក ។

ស៊ុន៖ ពេលរៀនហ្នឹងមិនទាន់សង្គ្រាមទេ ដល់បួសទៅ៧០ ហ្នឹងមានសង្គ្រាមមានរដ្ឋប្រហារបស់លន់ នល់សម័យសីហនុហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ បានខ្ញុំឈប់រៀបហើយឆ្នាំ៧១ ខ្ញុំមកចូលជាកងទ័ព ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឆ្នាំ៧១ ចូលជាកងទ័ពចូលព្រៃម៉ាក?

ស៊ុន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពូចូលព្រៃម៉ាកតាមការស្ម័គ្រចិត្តឬមួយយ៉ាងម៉េចពូ?

ស៊ុន៖ យើងដូចជាមានការអំពាវនាវអីចឹងទៅ ចុះនៅជនបទចេះតែនាំគ្នាតាមគ្នាទៅមកចូលរួមកាន់ អាវុធបានភស្តុលន់ នល់អីរដ្ឋប្រហារពីស្តេចដែនដីចិនណាស់ ពីសម្តេចសីហនុហ្នឹងចឹងឲ្យកូនចៅ ចូលរួមធ្វើទ័ព ដើម្បីចៀវនឹងដើមកំចាត់គេហៅស្តីលន់ នល់គេហៅស្តី ។

វណ្ណៈ៖ ចក្រព័ត្រាអាមេរិច?

ស៊ុន៖ ហ្នឹងហើយចក្រព័ត្រាអាមេរិច រដ្ឋប្រហាររំលំរាជបាបន្ទី ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ ដល់ចិនពីជំនាន់នោះចាស់ទុំបុរាណយើងគឺជឿជាក់ទៅលើស្តេច យើងគោរពស្តេចដល់ចិន យើងចេះតែនាំគ្នាចូលរួមធ្វើសង្គ្រាមចៀវនឹងជំនាន់ហ្នឹង ចៀវនឹងរហូតដល់ឆ្នាំ៧៥ ។

វណ្ណៈ៖ តែមុនចៀវនឹងដល់ឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹង មុនដំបូងពូចូលនៅកន្លែងណា?

ស៊ុន៖ ខ្ញុំចូលនៅតំបន់កំពង់ស្ពឺហ្នឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ កងតំបន់កំពង់ស្ពឺ?

ស៊ុន៖ បាទ! គេហៅ៣៣កងតំបន់៣៣ ។

វណ្ណៈ៖ កងតំបន់៣៣ហ្នឹងពិណជាប្រធានតំបន់ជាគណៈតំបន់មានបែងចែកហើយនៅកាលហ្នឹង?

ស៊ុន៖ មានហើយតែយើងមិនអាចចាំគេផ្លាស់ប្តូរជាប់កាលហ្នឹង ខ្ញុំនៅផ្នែកទី៧ដល់ហើយឆ្នាំ៧៥ ខ្ញុំមក ការពារផ្លូវដែកនៅពោធិ៍សាត់វិញ នៅផ្នែកពោធិ៍សាត់នេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៧៥ ការពារផ្លូវដែកវិញ?

ស៊ុនៈ បាទ/ការពាររដ្ឋវ៉ែកហ្គីននៅតំបន់ពោធិ៍សាត់ទេ រហូតដល់យួនចូលវ៉ែកម្ពុជាចិនមក មកនៅ អង្គភាពកងពលជើងអាកាស កងពលនៅអង្គភាពជើងអាកាស៥០២ ។

វណ្ណៈ អាហ្គីនក្រោយ៧៩ឬយ៉ាងម៉េច?

ស៊ុនៈ ក្រោយ៧៩ ។

វណ្ណៈ ចិនក្រោយ៧៩ហ្គីនមានអង្គភាពជើងអាកាសទៀត?

ស៊ុនៈ ចុះពេលវ៉ែកមក ។

វណ្ណៈ ហ្គីនវ៉ែកមួយរៀតណាម?

ស៊ុនៈ ហ្គីនវ៉ែកមួយរៀតណាមហ្គីន នៅកងពល៥០២រហូតមកដល់ព្រំដែននៅកងពលទី២ កង ពលធំលេខ២ តាំងពីពោធិ៍សាត់រហូតដល់ថៃ ហើយនៅឆ្នាំ៨០ខ្ញុំពិការជើងឆ្នាំ៨៥ ។

វណ្ណៈ ចិនខ្ញុំចង់សួរពួកមកទៅខាងក្រោយបន្តិច មុនវ៉ែកភ្នំពេញមិនចិន ដែលយើងចូលចលនាស៊ូ តាំងពី៧០ មករហូតដល់៧១ - ៧២ - ៧៣ - ៧៤និង៧៥ ហ្គីន ចិនកាលហ្គីនកំលាំងខ្មែរក្រហម មានខាងណាចូលរួមខ្លះ មានខាងរៀតណាមចូលរួមដែលអត់កាលហ្គីន ហើយបានជួយ មកពីខាងណា ដូចជាសម្ភារកាំភ្លើងការបូបចុកអី?

ស៊ុនៈ យើងនិយាយពេលរៀតណាមចូលមកនេះអន្តរជាតិដុតដុត ។

វណ្ណៈ តែខ្ញុំចង់និយាយថា នៅពេលដែលយើងវ៉ែកមួយទាហានលន់ នល់នោះ?

ស៊ុនៈ ជំនាលន់ នល់កាលហ្គីនមានចិន ជួយទប់តម្កល់ទាំងឡានទាំងកាំភ្លើងអីទាំងអស់ហ្គីនគឺចិន ។

វណ្ណៈ ចិនខ្ញុំចង់ដឹងទៀតថា កាលវ៉ែកមួយលន់ នល់ពួកមានឃើញសកម្មភាពថា ខាងលន់ នល់ចាប់ បានខ្មែរក្រហម ខាងខ្មែរក្រហមមានចាប់បានទាហានលន់ នល់ទេ ចាប់ទៅវិញទៅមកចិនមាន ស្លាប់មានអីច្រើនទេពូ កាលហ្គីន ។

ស៊ុនៈ បើនិយាយពីស្លាប់ពេលនោះមិនសូវស្លាប់ទេ ពេលបាញ់គ្នាជាមួយទាហានលន់ នល់មិនសូវ មានស្លាប់កងទ័ពកុញកាំភ្លើងទេ តែយើងមិនដឹងទេ សមរភូមិក្រោយបើខាងមុខចេះតែបាញ់រុល ទៅមុខទៅអ្នកមកក្រោយចេះតែមកក្រោយមក ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ចិនកងទ័ពមិនសូវជាបានដឹងពីរឿងការស្លាប់យ៉ាងម៉េចនៅខាងក្រោយទេ ហើយចាប់បានចេះ តែបញ្ជូនមកអត់មានបានទុកនៅជួរមុខទេ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ជួរទី៣គឺអត់បានទេ ដល់ចឹងទៅរឿងស្លាប់រស់មិនសូវបានដឹងទេ មានតែចំពោះមុខឃើញទៅ បាញ់ដួលរលាយអីទាំងយើងនិងគេចេះតែនៅមុខហើយ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ហើយបើត្រូវចាញ់ពីតទៅក្រោយវិញ ហើយមកដល់សង្គ្រាមជាមួយយួននេះចឹងដូចគ្នាមិន បានដឹងថា ពលរដ្ឋមានលំបាកទប់សក្តានុទេ តែដឹងថាលើកប្រឡាយដឹកទំនប់អីឃើញមានហើយ តែយើងមិនបានចូលរួមជាមួយប្រជាពលរដ្ឋទេ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ យើងថាជួរទី៣សង្គ្រាមចឹងមករហូតទល់ព្រំដែនហ្នឹងក៏ចូលមកក្នុងវិញដែរ និយាយរួមអត់បាន សូរដឹងពីជីវភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋជាជួរទី៣ទៅទេ ។

វណ្ណៈ ជាទូទៅទី៣មិនសូវបានដឹងមែន ទី៣នៅខាងមុខខ្ញុំធ្លាប់ជួបគាត់ច្រើនហើយគាត់មិនថាខាង ក្រោយជួបការលំបាកហើយមិនបានដឹងដែរ អ្នកដែលបានដឹងលុះត្រាតែអ្នកហ្នឹងបានរត់មក ខាងក្រោយបានដឹង?

ស៊ុនៈ នៅក្នុងសហករណ៍នៅក្នុងស្រុកខេត្តអីហ្នឹងគេដឹងហើយ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ខាងជួរទី៣អត់ទេ ខាងខ្ញុំអីអត់ដឹងទេ ស្រាប់តែទៅមានទីពុកធំស្លាប់ដោយសារខ្មែរក្រហមដែរ ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលវិវេកឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹងពុំមានបានចូលទៅដល់ភ្នំពេញដែលឬមិនបានចូលទេ?

ស៊ុនៈ ខ្ញុំអត់ទេ ខ្ញុំចូលឈរនៅលេខ៤ខ្ញុំអត់បានចូលទៅភ្នំពេញទេ ដល់ហើយខ្ញុំនៅកន្លែងខេត្តហ្នឹងនៅ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ តែដល់ពេលរៀបរយឯករាជ្យហើយនោះ បញ្ជូនអង្គភាពខ្ញុំមួយអនុសេនាជំនាញផ្លូវដែកតែម្តង ហ្នឹង មកដល់ភ្នំពេញហ្នឹងគឺដេកមួយយប់ពីរយប់កន្លែងហ្នឹងហើយមកតាមផ្លូវដែកខេត្តពោធិ៍ សាត់ការពារផ្លូវដែក ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលនៅកំពង់ស្ពឺហ្នឹងតំបន់ប៉ុន្មានតំបន់៣៣?

ស៊ុនៈ តំបន់៣៣និង៣២ ខាងជើងផ្លូវ៣២ ខាងត្បូង៣៣ ។

វណ្ណៈ ចឹងភូមិភាគប៉ុន្មាន?

ស៊ុនៈ ភូមិភាគ៣ កាលជំនាន់នោះគេហៅភូមិភាគនិរតី ។

វណ្ណៈ ចឹងភូមិភាគនិរតីដែរ?

ស៊ុនៈ បាទ/ចា ម៉ែក តែបើនិយាយពីឥឡូវភូមិភាគ៣ ជំនាន់ខ្ញុំភូមិភាគនិរតីហើយទៅខាងផ្នែកកោះ ក្នុងនោះទៅគេហៅបស្ចឹម ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលដែលដឹកនាំចលនាវ៉ៃចូលឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹងប្រធានកងពលពូមានស្គាល់ទេ?

ស៊ុនៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ កាលពូនៅខាងកំពង់ស្ពឺ?

ស៊ុនៈ អាហ្នឹងកងថ្នាក់ភូមិភាគហើយខ្ញុំកងតំបន់អត់សូរ្យជីនទេ ។

វណ្ណៈ ចឹងប្រធានតំបន់ប្រធានអី?

ស៊ុនៈ ប្រធានតំបន់ក៏ភ្លេចបាត់ដែលហ្នឹងខ្ញុំមិនសូវចាំ ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលពូវ៉ៃបែកឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹងហើយប្រហែលជាឆ្នាំណាឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹងដែលគេឲ្យមកការពារផ្លូវ ដែកពោធិ៍សាត់?

ស៊ុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ កាលពូមកមានក្ដីប៉ុន្មាននាក់?

ស៊ុនៈ មក១០០ ជាងនាក់មួយអនុសេនាធំ ខ្ពស់៨០ ឬ១០០ ជាងតែមិនមែន៨០ ទេមានតែ១០០ ជាងមកការពារផ្លូវដែកចាប់ពីពោធិ៍សាត់មករហូតកំពង់ឆ្នាំងអាណូរពីរបីគ្រឿងហ្នឹងទាំងយប់ ទាំងថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលនៅការពារផ្លូវដែកហ្នឹងកាលហ្នឹងគេមានបែងចែកពីណាប្រធានអីទេ?

ស៊ុនៈ កាលហ្នឹងខ្ញុំការពារផ្លូវដែកហ្នឹងបងប្រាជ បានមួយអំឡុងមិនដឹងទេ គាត់សុំវារភ្លេចទៅគាត់ គ្រប់គ្រងថ្នាក់តំបន់ហ្នឹងពីពោធិ៍សាត់ទៅដល់ភ្នំពេញហ្នឹងគាត់ហើយពីពោធិ៍សាត់ទៅបាត់ដំបង ឈ្មោះ ពេជ្រ និង ដូចជាប្រាជ បាន មិនដឹងថាស្អីបានគាត់ភ្លេចដែរ ។

វណ្ណៈ ចឹងឈ្មោះ បាន?

ស៊ុនៈ ឈ្មោះ បាន ។

វណ្ណៈ គាត់មានឋានៈអីដែរ?

ស៊ុនៈ មានឋានៈភូមិភាគផ្លូវដែក អះ!តំបន់ផ្លូវដែក ។

វណ្ណៈ ពូនៅផ្លូវដែកហ្នឹងខ្ញុំចង់ឲ្យពូរៀបរាប់ថា ពូបានឃើញបើអីខ្លះដែលអត់ កាលជំនាន់៧៥ដល់ ៧៩ហ្នឹង?

ស៊ុនៈ យើងមិនបានដឹងរឿងគេដឹកជារឿងមួយផ្នែកគេផ្សេងទៀត ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ យើងការពារយើងគ្រាន់តែការពារអត់មានបានទៅឆែកឆេរដើម្បីពិនិត្យលើទូហ្នឹងគេដឹងអីខ្លះ ពីណាចូលទៅណាដឹងថាមានចេញចូលតែយើងមិនដឹងថាដឹកអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូនៅការពារហ្នឹងរហូតដល់ដាច់រៀតណាមហ្នឹងតែម្តង?

ស៊ុន៖ ដល់៧៩ហ្នឹងតែម្តងដល់រៀតណាមមកតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកន្លែងពូនៅក្នុងសម័យខ្មែរក្រហម ថ្វីត្បិតថាពូបានចូលបំរើបានកាន់កាំភ្លើងវ៉ៃឈ្នះដណ្តើម ពីលន់ នល់បានបានមែនក៏ប៉ុន្តែក្រោយមក ដូចថាខ្មែរក្រហមមានគោលការណ៍ដំបូងសម្លាប់ ពួកមូលធនសម្លាប់ពួកមន្ត្រីរាជការលន់ នល់អីចឹងដែលពាក់ព័ន្ធតែក្រោយមកទៀត៧៧-៧៨ នេះខ្មែរក្រហមចាប់ផ្តើមសម្លាប់គ្នាឯងទៀត ដូចជាចាប់មេខ្មែរក្រហមដែរ?

ស៊ុន៖ អត់ដឹងជួរទី៣អត់មាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមេទី៣នៅកាន់ប្រធានភូមិភាគពូហ្នឹង តាចាន់នៅរស់ដល់រាល់ថ្ងៃអត់មានពីណាចាប់ខ្លួនគាត់ ទេ?

ស៊ុន៖ មិនដឹងជាគាត់រត់ទៅណា ពេលដែលខ្ញុំមកព្រំដែនមិនដឹងជាគាត់ទៅណា បែកគ្នាបាត់ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបែកគ្នា?

ស៊ុន៖ បាទ! ព្រោះគាត់នៅគ្រប់គ្រងទី៣ទេ គាត់គ្រប់គ្រងផ្លូវដែកហ្នឹងដូចជាមេរួមដល់អង្គភាពខ្ញុំស្គាល់ មិត្តភក្តិចឹងខ្ញុំបំបែកខ្លួនចូលមក៥០២ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបែក៧៥ដល់៧៩ការពារផ្លូវដែកពូមានឋានៈអីដែលកាលហ្នឹង?

ស៊ុន៖ ខ្ញុំជាប្រធានអនុសេនាធំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអនុសេនាធំមានក្នុងប៉ុន្មាននាក់ពូ?

ស៊ុន៖ មាន១០០ នាក់ជាន់១២០ ទៅ១៣០ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអាហាររហូបចុកនៅកន្លែងពូហ្នឹងគ្រប់គ្រាន់?

ស៊ុន៖ គ្រប់គ្រាន់អត់មានបញ្ហាអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅកន្លែងហ្នឹងកូនចៅពូមានខុសសីលធម៌ខុសវិន័យអង្គការត្រូវគេចាប់ខ្លួនមានទេពូ?

ស៊ុន៖ អត់ដូចជាអត់មាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់មាន?

ស៊ុន៖ អត់មានសំខាន់ចេះតាមខ្ញុំមើលនៅតាមសហករណ៍ក៏ដោយ សំខាន់គឺអ្នកគ្រប់គ្រងចេះដោះស្រាយព្រោះក្នុងគោលការណ៍នយោបាយរបស់ប៉ុល ពតគឺប្រាប់ថាមានខ្ញុំឡើងប្រជុំនៅភ្នំ



ពេញស្អាតអីគឺថាមួយថ្ងៃបីពេល បីថ្ងៃបង្អែមម្តងតែអ្នកដឹកនាំទេ ដែលធ្វើឲ្យខុសខ្ញុំឃើញជាក់លាក់ខ្ញុំថ្នាក់ជាយុវកកបក្សជនដែលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ខ្ញុំឡើងទៅប្រជុំគោលការណ៍មានច្បាស់លាស់ចឹង ទូទៅគ្រប់ភូមិភាគចឹងគ្រប់តំបន់គឺបីថ្ងៃបាយមួយថ្ងៃ១២ថ្នាំក្នុងមួយនាក់មួយឆ្នាំ ហើយមួយថ្ងៃឲ្យហូបបីពេលនិងបីថ្ងៃបង្អែមម្តងនេះគោលការណ៍រួម តែអ្នកដែលគេយកមកកែឆ្អែតាមសហករណ៍តាមខេត្តអីខ្ញុំអត់ដឹង បើជួរទ័ពយើងហូបចឹងគ្រប់គ្រាន់អត់មានខ្វះខាតអីទេ ។

វណ្ណៈ ពីណាជាអ្នកនិយាយចឹង?

ស៊ុនៈ នេះជា សំដីនួន ជា ពេលនោះប៉ុល ពតក៏ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ឃើញមុខគាត់ដែលណាមួយ ជាតែម្តង ខ្ញុំស្គាល់តែខៀវ សំផននិងនួន ជាទេ បើនិយាយពីពេលនោះប៉ុល ពតមិនដែលឮឈ្មោះទៀតផង ។

វណ្ណៈ ចឹងអៀង សារីអី?

ស៊ុនៈ អៀង សារីក៏មិនដែលបានជួបដែរ ស្គាល់តែខៀវ សំផននិងនួន ជាបានជួបផ្ទាល់គាំងពីហ្នឹងមក ក្រៅពីហ្នឹងគ្រាន់តែឮឈ្មោះទេ ផ្នែកនេះផ្នែកនោះអីយើងមិនសូវបានចាប់អារម្មណ៍ដល់ជំនាន់ហ្នឹង ដឹងថាការឆរយើងក៏រឹតណាយើងធ្វើប៉ុណ្ណឹង ដោះស្រាយជីវភាពទ័ពយ៉ាងម៉េចហូបយ៉ាងម៉េចពលកម្មយ៉ាងម៉េច ជួយស្ទូនដកចុះជួយប្រជាពលរដ្ឋអីខ្លះចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ បាទដូចជាពូមានប្រសាសន៍ចឹង ថាថ្នាក់លើបានណែនាំឲ្យហូបក្នុងមួយថ្ងៃបីពេលចឹងមានបង្អែមអីចឹង ចឹងពួកគេថាថ្នាក់ក្រោមក្បត់ថ្នាក់លើឬមួយយ៉ាងម៉េចដែលឮ?

ស៊ុនៈ បើទស្សនៈខ្ញុំគឺថាថ្នាក់ក្រោមដូចជាថ្នាក់សហករណ៍អីវាចេះ ខ្ញុំពិនិត្យឃើញទាហរណ៍ថាមនុស្សកំពុងធ្វើស្រែចំការអត់យល់ពីច្បាប់ទំលាប់ការងារអីសោះណាស់ ហើយល្ងង់ខ្លៅទៀតដល់ចឹងឲ្យមកធ្វើជាចៅហ្វាយស្រុកឲ្យមកធ្វើជាប្រធានសហករណ៍ ដល់ចឹងមនុស្សប្រភេទហ្នឹងល្ងង់ខ្លៅដល់ល្ងង់ខ្លៅទី១ ប្រាប់ប៉ុណ្ណាធ្វើប៉ុណ្ណឹងឬក៏ធ្វើមិនអស់ទេ ទី២ដោយបានមានអំណាចយកអំណាចនេះទៅរំលោភបំពានដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ដូចថាយើងនិយាយទូទៅ សាមញ្ញថានិយាយ ដើមនិយាយបរិហេតអ្នកក្នុងច្បាប់ឬក៏អ្នកអត់ដឹងមានទូន្មានអីនិយាយប៉ះពាល់ជាចៅហ្វាយស្រុកប៉ះគេជាប្រធានសហករណ៍អីចឹងទៅមានពួកអុចអាលមួយចំនួនទៀត ដែលវាខ្វិចខ្សោយរវាងការណ៍ពួកយកការណ៍យប់ថ្ងៃនោះណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ អាហ្នឹងជាអ្នកបង្កបញ្ហាដល់ចិនទៅអ្នកមានអំណាចអត់យល់ពីច្បាប់ទំលាប់យល់ពីនយោបាយ មាតិកាអីវាទៅបង្កបញ្ហាទៅសម្លាប់មនុស្សដោយអត់មានបាច់សម្រេចកាត់ក្តីអីទេ វាអត់មាន ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ ខ្ញុំជាប្រធានសហករណ៍ខ្ញុំចង់សម្លាប់អ្នកណាគឺសម្លាប់បាទ ។

វណ្ណៈ៖ គ្មានតុលាការ?

ស៊ុន៖ គ្មានតុលាការកាត់ទោស ហ្នឹងខ្ញុំឃើញច្បាស់ចិនតែម្តង ហើយលួចឆក់ឬសីលធម៌អីខ្លួនឯង សម្រេចខ្លួនឯងតែម្តងអត់មានចាំបាច់ពិណមកសម្រេច ។ ហើយអ្នកដែលគេចេះដឹងនៅក្នុង សង្គមហ្នឹងគេចេះយល់យោគចេះអធ្យាស្រ័យចេះដោះស្រាយបញ្ហាទៅវាអត់អីទេ ។ តែដល់ អ្នកខ្មៅហ្នឹងគេឲ្យប៉ុន្មានធ្វើប៉ុណ្ណឹង គេឲ្យម៉េចធ្វើចិនហើយកំហឹងរបស់ខ្លួនមានអំណាចផងចេះតែ បង្កបញ្ហាឲ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋទៅអត់មានពិណដឹងអី ។

វណ្ណៈ៖ ចិនកាលជំនាន់ប្តីហ្នឹង ពូជ្យៀថាមានប្រជាជនអត់បាយមែនសម្លាប់មនុស្សមែនពូជ្យៀទេ?

ស៊ុន៖ ជ្យៀ ខ្ញុំជ្យៀមានពេលខ្លះខ្ញុំដើរទៅក្រៅចេញពីផ្ទះដែកអីទៅចូលដើរទៅលេងតាមសហករណ៍អី ឃើញប្រជាពលរដ្ឋអត់មានបាយមែនតើ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ ហើយយើងគិតថា តើមាតិកានយោបាយទូទាំងប្រទេសដែលគម្រូរឲ្យផ្ទុះបៀបហ្នឹងដូចទ័ពដូច ប្រជាជនដូចគ្នាចិន តែយ៉ាងម៉េចបាទទៅជាចិន យើងក៏មិនដឹងជាយ៉ាងម៉េច ជាហេតុផល ដែលខ្ញុំចុះមកអន្តរជាតិអីខ្ញុំនៅម៉ាដូរខាងហ្នឹង ។ ឃើញប្រជាពលរដ្ឋដើរមកក្មេងៗលួចឆក់ទៅ កន្លែងខ្ញុំអីលួចបាយក្តាំងអីចិនទៅណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ ដល់ចិនខ្ញុំគិតថា ការហៅឃ្លានគិតរហូតដល់មានការក្នុងថ្ងៃមួយនោះឃើញគ្រួសារមួយកូន ស្លាប់យកសាច់កូនហូប ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ តែខ្ញុំមិនបាទឃើញនិងភ្នែកទេ គ្រាន់តែទ័ពនៅជាមួយខ្ញុំមករាយការណ៍ខ្ញុំគិតថា រឿងនេះកើត ធំហើយកើតបញ្ហាហើយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុនៈ ព្រោះខ្ញុំគិតថា មនុស្សទៅហូបមនុស្សទី១ ទី២ការអត់ឃ្លានចឹងខ្ញុំគិតថាអ្នកដឹកនាំពេលហ្នឹងគឺ មានបញ្ហាហើយ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ អានេះអារម្មណ៍ខ្ញុំគិតខ្ញុំចេះតែប្រយុទ្ធនឹង ធ្វើយ៉ាងម៉េចឲ្យកង់វង់ដីវិតខ្លួនឯង ព្រោះខ្ញុំបាន ឆ្លងកាត់ខ្ញុំបានរៀនសូត្រចេះដឹងអីខ្លះក្នុងផ្លូវធម៌ផ្លូវលោកអីចឹង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ខ្ញុំចេះបទបែបប្រែប្រួលក្នុងសង្គមយើងមិនធំមិនតូចចេះសម្របសម្រួលចេះដោះស្រាយបន្តបន្ទាប់ ឲ្យមានហូបចុកគ្រប់គ្រាន់ប្រើប្រាស់ការងារ ចាត់ចែងការងារសមហេតុផលរហូតដល់ព្រំដែន ខ្ញុំមានសេចក្តីសុខរហូត ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ចេះមានទេវតាមានអ្នកគាំទ្រជួយខ្ញុំថែរក្សាខ្ញុំរហូតលុះដល់ព្រំដែន ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ មកដល់ព្រំដែនហើយអង្គភាពខ្ញុំមកធ្វើមេក្រុមកងពិសេសវិញពីអនុសេនាធំខ្ញុំមកធ្វើកងពិសេស រហូតដល់ខ្ញុំកាន់វរៈសេនាតូចផ្លូវ៥ ៦ អីកងទ័ពរស់នៅជាមួយខ្ញុំហូរហែរ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ពេលដាច់ជើងហើយខ្ញុំមកគ្រប់គ្រងជនពិការរាប់ពាន់នាក់ គេគោរពស្រឡាញ់ខ្ញុំរហូតដល់សមាហរណកម្មខ្ញុំធ្វើជាមេឃុំនៅថ្មដា ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ គេនៅតែគោរពស្រឡាញ់ដោយសារទឹកចិត្តយើងនយោបាយយើងស្មារតីយើងចេះជួយគ្នាចេះ សាមគ្គីគ្នាចេះដោះស្រាយបញ្ហាសំខាន់គឺចំណេះដឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ចឹងបានខ្ញុំមកដល់រាល់ថ្ងៃទិតខ្ញុំកូនរៀនទោះបីខ្លះខាតជីវភាពយ៉ាងណាក៏ដោយ រៀនដល់ បាក់ខ្ទប់អីប្រឡងបាក់ខ្ទប់ឆ្នាំនេះ ហើយប្រឡងជាប់បណ្តុះបណ្តាលឲ្យវារៀនទេ គឺអ្វីដែលល្ងង់ ខ្មៅពិបាកអប់រំពិបាកនិយាយគ្នា ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ដូចយល់យ៉ាងម៉េចទៅក៏វិតប្តីណាបានប្តីល្អឯងយើងជួយបន្ថែមទៀតក៏អត់ដែរ អត់ប្រយោជន៍ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ នោះជាហេតុផលដែលខ្ញុំគិតការចេះដឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពូនៅការពារខេត្តពោធិ៍សាត់ហ្នឹងពូនៅម៉ូណា ?

ស៊ុន៖ ខ្ញុំឈរនៅកន្លែងដំណកហ្នឹងតែម្តងនៅប៉ុស្តិ៍ដំណកហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដូរដែកដំណកចឹង ?

ស៊ុន៖ បំណកៗ លាតសន្ធឹង១០ គីឡូម៉ែត្រដូរដែក ១០ គីឡូម៉ែត្រចឹងទៅមុខសញ្ញាមួយអនុសេនាធំ  
ទៅ១០ គីឡូម៉ែត្រទៀតមុខសញ្ញាមួយចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅហ្នឹងរហូតពូ ?

ស៊ុន៖ នៅរហូតដល់៧៩ ហ្នឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្ញុំចង់បន្តរឿងរ៉ាវដែលពូបានឃើញប្រជាជនអត់បាយអត់ឃ្នានអីចឹង ពួកគេថាថ្នាក់លើពូ  
បានទៅប្រជុំ ចឹងកាលហ្នឹងពូទៅប្រជុំបានប៉ុន្មានដងដែលទៅភ្នំពេញ ?

ស៊ុន៖ ក្នុងមួយឆ្នាំឡើងប្រជុំមួយដង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបីឆ្នាំបានប្រជុំតែបីដង ?

ស៊ុន៖ បានតែបីដង តែយើងគិតថា ការប្រជុំជាមាគាររបស់ប៉ុល ពតដែលចង់លប្រើឲ្យធ្វើហ្នឹងគឺបើ  
មានការកែតម្រូវណាមួយត្រូវហៅកម្មាភិបាលថ្នាក់ក្រោមៗ ទៅប្រជុំប៉ុន្មានថ្នាក់លើមកប្រជុំនៅ  
ថ្នាក់ក្រោម ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ តែមិនសូវមានទេ ឲ្យចេញពីយុវកកបក្សទៅគឺសុទ្ធតែឡើងប្រជុំដល់ភ្នំពេញហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលប្រជុំម្តងៗ ប្រជុំនៅស្ថាតមែន ?

ស៊ុន៖ បាទ/ប្រជុំនៅស្ថាត ។

វណ្ណៈ៖ មានមនុស្សច្រើនទេ ?

ស៊ុន៖ មានមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ហើយចេះតែសម្លឹងឃើញបញ្ហាសីលធម៌ក៏ជាការសម្លាប់ ការលួច  
ឆក់ជាចំណីអាហារហើបចុកក៏ជាការសម្លាប់ ខ្ញុំចេះតែឆ្ងល់គិតថា ដូចជាមាគារនយោបាយហ្នឹង  
អត់មានថាចឹង អត់មាននិយាយចឹងទេ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ តែមិនដឹងជាមកពីអីវាអត់យល់ដល់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្ញុំចង់សួរពូទៀត ពូដូចជាកំហុសទាំងអស់ហ្នឹងពូគិតថាមកពីថ្នាក់លើមានការធ្វេសប្រហែស ឬក៏ថ្នាក់លើគាត់និយាយមកចឹងមែន ក៏ប៉ុន្តែចិត្តគាត់មានគំនិតអីផ្សេងបានធ្វើជាជនរងគ្រោះឬ មួយយ៉ាងម៉េចពូ?

ស៊ុន៖ វាចែកជាពីរភាគមុខគិត ទី១ដោយការធ្វើប្រហែសដោយជឿថាថ្នាក់ក្រោមហួសហេតុដូចជាយក ការតស៊ូប៉ុន្មានឆ្នាំមកដែលឈ្នះភ្នំពេញទាំងមូលលន់ នល់ទាំងមូលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ ដល់ចឹងទៅឃើញការជឿជាក់ទៅលើគណៈតំបន់គណៈស្រុកគណៈអីកងទ័ពអីហ្នឹង យកការជឿ ជាក់លើកងទ័ពហ្នឹង មានភ្នាក់ងារបង្រៀបចូលទៅសហករណ៍ខេត្តស្រុកនោះណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ ដល់ចឹងជឿទៅអ្វីដែលថ្នាក់ក្រោមធ្វើដូចជាអត់បានធ្វើខ្ញុំមើល ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ ដូចជាអត់បានដឹងសោះ ប៉ុន្តែជាអ្វីជាគំនិតវិទ្យាសាស្ត្រនយោបាយយ៉ាងម៉េចខ្ញុំអត់ដឹងទេ ខ្ញុំ តែមើលគោលការណ៍មាគ៌ានយោបាយដាក់គោលការណ៍ឲ្យយើងធ្វើហើយនិងអ្នកខាងក្រោម ធ្វើខុសគ្នាហើយខុសគ្នាហើយអត់មានពីណាមកឈឺឆ្កាលគិតគូរ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ នេះជាបញ្ហាដែលខ្ញុំបានគិត ហើយដឹងថាបញ្ហានេះមានការរីករាលដាលកាន់តែខ្លាំងហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូគិតចេះ យើងឥឡូវយើងមិនដឹងថាតុលាការគេកាត់ហើយប៉ុន្តែយើងគ្រាន់តែចង់ដឹងស ខ្មៅថាមកពីមូលហេតុអី សូម្បីតែខ្ញុំជាអ្នកធ្វើការខាងស្រាវជ្រាវក៏ខ្ញុំនៅតែឆ្ងល់ ហើយពិនិត្យ ប្រជាជនដទៃទៀតអ្នកតស៊ូមួយចំនួនទៀតគាត់ គាត់អត់បានជួបការលំបាកដូចជាមេដឹកនាំ គាត់អីចឹងយើងជឿចឹងទាំងអស់គ្នា ព្រោះមិនមែនជាកំហុសរបស់គាត់ទេ ព្រោះគាត់ឃើញល្អ ចឹងមែន តែភាពដឹកនាំដែលនាំឲ្យប្រជាជនស្លាប់ច្រើនហ្នឹង យើងក៏មិនទាន់បានដឹងទាំងអស់គ្នា ណាពូ?

ស៊ុន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តែគ្រាន់តែពូគិតលេងទាំងពូទាំងខ្ញុំវាគ្មានបញ្ហាអីទេ ពូគិតថាថ្នាក់ដឹកនាំនេះទី១ពូគិតមើលយក អ្នកដែលមិនចេះដឹងទៅឲ្យដឹកនាំប្រជាជន ទី២ផ្នែកវិជ្ជាពេទ្យពូគេរៀនទាល់ចប់ថ្នាក់អី រៀន អស់ច្រើនណាស់បានគេឲ្យធ្វើពេទ្យ តែថ្នាក់ដឹកនាំខ្មែរក្រហមមិនបានគិតកូចឹងទេ គឺយកក្មេង អាយុ១២ទៅ១៣ឆ្នាំ១៤ឆ្នាំឲ្យទៅធ្វើពេទ្យព្យាបាលមនុស្ស ឲ្យរៀនពេទ្យដែលមិនបានចេះ

អក្សរសោះ ហើយចំណាំថ្នាំ ចឹងពិតជា តើគេគិតក្នុងន័យថាសម្លាប់ខ្មែរឬក៏គេចង់ធ្វើយ៉ាង  
ម៉េចរឿងនយោបាយហ្នឹង គ្រាន់ពីគិតថាវាមានន័យបង្កប់ក្នុងហ្នឹងដែលឬក៏យ៉ាងម៉េច ខ្ញុំចង់  
ដឹងពីយោបល់ពូរិញ?

ស៊ុនៈ បើយើងមើលប្រវត្តិសាស្ត្រនិងយុត្តិសាស្ត្រកម្ពុជាយើង ចុះធម្មតាប្រទេសមួយទៅប្រទេស  
មួយសង្គមមួយទៅសង្គមមួយថ្នាក់ដឹកនាំមួយទៅថ្នាក់ដឹកនាំមួយតែងតែមានទំនាស់ ដូចយើង  
មានប្រពន្ធក្រួសារមួយតែងមានទំនាស់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ទំរាំតែភូមិមួយទៅភូមិមួយពីស្រុកមួយទៅស្រុកមួយ ថ្នាក់តំបន់ខេត្តក្រុងចឹងណាស់ប្រទេស  
មួយវាតែងតែមានការជ្រៀតជ្រែកពីអ្នកដទៃ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ បើអត់ទេ យើងគិតថា បើម្នាក់ៗ ចេះគោរពអ្នកដឹកនាំចេះគោរពមេស្មើគ្នាទូទៅសេចក្តីសុខ  
ហ្នឹងក៏វាមានដែរ ហើយក្រួសារមួយចឹងដែលបើចេះសាមគ្គីគ្នាចេះយល់យោគគ្នាក៏ក្រុមក្រួ  
សារមួយមានសេចក្តីសុខដែរ បើគ្មានអ្នកដទៃមកជ្រៀតជ្រែក ឧទាហរណ៍ប្រពន្ធយើងធិតប្តី  
ទាល់តែមានអ្នកដទៃមកឱ្យបង្កៀវបញ្ហាចេះចុះទៅបានវាធិតប្តី ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ អាហ្នឹងវាចឹងដែលរឿងខ្មែរក៏ចឹងដែរ បើគ្មានបរទេសមកជ្រៀតជ្រែកទេ ខ្ញុំជឿថាអត់មាន  
បញ្ហា មកដល់ពេលនេះដែលសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីលោកដែកដេវ លោកយល់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ យល់ពីអ្វីៗ ដែលប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជា តាំងពីថ្ងៃខ្មែរមានជំលោះអីស្រាយជ្រាវទាំងអស់យក  
មកប្រមូលម៉្យាងអ្នកនយោបាយអ្នកចេះដឹងទាំងអស់យកមកពិភាក្សារកការរីកចំរើនទៅ  
ឃើញទេ បញ្ហាត្រង់ណាៗជ្រៀតជ្រែកនយោបាយបក្សនេះបក្សនោះអីវាលំបាកដែរ បើ  
យើងឯកភាពគ្នាយល់ព្រមគ្នាម្តងៗ តែជំនាន់នោះយើងគិត ហើយយើងមើលទៅហេតុ  
ដល់ ខ្ញុំមើលសៀវភៅច្រើនដែរ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ដូចជាឧទាហរណ៍សម័យសម្តេចសីហនុ ហាន់ណូយវ៉ៃព្រេងនករអី ដើម្បីចែកកម្ពុជាក្រោមជា  
ពីរអីក៏មានដឹងជាប្រវត្តិសាស្ត្រខ្លះដែរ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ដល់ចិនទៅមិនឲ្យកងទ័ពវៀតណាមហាន់ឈ្នួយហ្នឹង ពីសែនប្រាំម៉ឺននាក់ទៅវ៉ៃព្រៃឆនករ ដោយ  
វ៉ៃជើងទឹកមិនបាន ដល់វ៉ៃមិនបានចិនចូលវ៉ៃហើយឈ្នះ ឈ្នះហើយយើងក៏ឈ្នះក្រោយ  
ពេលហួរ ដីមិញលេបថ្នាំសម្លាប់ខ្លួនបញ្ចប់ឯកសារហ្នឹង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ បញ្ហាទាំងអស់នេះបើយើងមើលទៅវាពិបាកនិយាយណាស់ រឿងនយោបាយ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ តែបើយើងដឹង យើងចេះតែដឹងខ្លះៗ ហើយប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជាយើង អាមេរិចកាំងមាន  
គោលការណ៍អី ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ យើងដឹងហើយ បានហ៊ានយក“ បេ៥២ ” រោយដូចជានិមិត្ត ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ សុទ្ធតែមានយុត្តិសាស្ត្រហើយ ចិនមានគោលការណ៍បានជាប្រឹងជួយ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ អាហ្នឹងយើងត្រូវមើលទាំងអស់ៗទៅបានយើងដឹង ហើយនាំឲ្យទាំងអស់ហ្នឹងជ្រៀតជ្រែកបាន  
ជាបញ្ហាខ្មែរយើងវាសាមគ្គីគ្នាមិនបាន សេចក្តីសុខគ្មាន ចិនមានតែបញ្ហារហូតដូចជាអូនឯង  
ចិននៅសុខៗ គេទម្លាក់ចេញពីតំណែង ទាហរណ៍មិនក្តៅក្រហាយមិនជាមូលហេតុអី មានពី  
ណាមកប្រាប់ថា បួនឯងចេះៗខ្ញុំនេះអាចមានអំណាចចេះតែបំផ្លាញគេ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ហើយគេជាអ្នកបាត់បង់អំណាចគេចេះតែភស្តុទៅ ដល់ចិនការមានដំណោះវាអត់ឈប់ឈរទេ  
អាហ្នឹងយើងប្រៀបធៀបពីក្រសួងក្នុងមួយមកក្រសួងធំ រហូតដល់ប្រទេសរហូតដល់សកល  
លោកទៅយើងដឹងហើយ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ បញ្ហាចិនដើម្បីបញ្ចប់ទុក្ខសោកវិនាសកម្មទាំងអស់នេះ គឺមានតែផ្សះផ្សាជាតិតែម្តង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ រូបរួមជាតិអ្វីដែលវាហួសវាខុស យើងទុកជាបាបកម្មផ្លូវធម៌ទៅឲ្យវាចប់អស់ទៅហើយរួមគ្នា  
អភិវឌ្ឍន៍ទៅ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុន៖ ដូចជាសម្តេចនាយកលោកមានគោលការណ៍ចឹង តែនេះបួនស្រាវជ្រាវនេះជាប្រវត្តិមួយ ដើម្បីទុកឲ្យក្មេងជំនាន់ក្រោយឲ្យបានដឹង ឲ្យបានយល់ចឹងហើយបានខ្ញុំឯកភាពឆ្លើយសំណួរខ្លះៗ ដែលបានចងចាំ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ ដើម្បីទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្រកូនក្មេង គឺដូចនោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឲ្យក្មេងបានយល់ទៅគ្រាន់ជាបទពិសោធន៍មួយដែរ ថាស្រុកខ្មែរយើងហេតុអ្វីបានជាមាន សង្គ្រាមកើតឡើងរវាងខ្មែរនិងខ្មែរ សម្លាប់គ្នាឯងចេះចុះហើយដូចជាប្រទេសជិតខាងដូចជា ប្រទេសថៃអីគេ១០០ឆ្នាំគេគ្មានសង្គ្រាមប្រទេសគេជឿនលឿនហើយយើងមានសង្គ្រាមរាប់ សិបឆ្នាំមកហើយ ហើយឥឡូវយើងបានផ្លូវស្បើយហើយខ្មែរយើងត្រូវគ្នាអស់ហើយអត់មាន បញ្ហាអីទេ តែខ្លួននៅប្រទេសជិតខាងនៅតែមានចឹង ធ្វើឲ្យសេដ្ឋកិច្ចមិនសូវល្អទេ ចឹងសព្វថ្ងៃ យើងនៅជាបញ្ហា ដូចនេះប្រទេសយើងនៅជាប្រទេសអ្នកក្រនៅឡើយទេ ។

ស៊ុន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់បកទៅសំណួរក្នុងសម័យខ្មែរក្រហមវិញ យើងគ្រាន់តែជាការពិភាក្សាគ្នាខ្ញុំនិងពូទេ យើងថាយួនឈ្លានពានមែននៅឆ្នាំ៧៩ហ្នឹង បើសិនជានិយាយតាមអង្គការសហប្រជាជាតិឬ ប្រទេសនៅខាងក្រៅគេនិយាយចឹងគេថា កាលហ្នឹងគេថាវាមិនមែនជាការចូលមកដោយព្រម ព្រៀងអ្វីមួយ ខាងខ្មែរយើងរត់ទៅប្រាប់ថា ប្រជាជនមានស្លាប់ច្រើនបានពីងគេឲ្យជួយដល់ វ៉ៃចូលមកគេថា យួនឈ្លានពាន តែបើយើងគិតមើលបើយើងចាំមើលអង្គការសហប្រជា ជាតិមើលឃើញចូលមកជួយ ពួកគេថាប្រជាជនអាចស្លាប់ច្រើនជាងហ្នឹងទៀតឬមួយយ៉ាង ម៉េចដែរ ហើយការឈ្លានពានហ្នឹងជាការខុសឬមួយធ្វើឲ្យប្រជាជនយើងបានរស់ដែរ ជាកំនិត របស់ពួក?

ស៊ុន៖ យើងគិតមើលទៅវាម្យ៉ាងដែរ ឧទាហរណ៍ថា ពេលដែលចូលមកហ្នឹងហើយដែលស្លាប់ តែ ដល់ម្ខាងទៀតទៅអន្តរាយណ៍ទៅធម្មតាអ្នកនយោបាយគេត្រូវកសាងអភិវឌ្ឍន៍កែប្រែសភាព ការណ៍នយោបាយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុន៖ តែរឿងទាំងអស់ហ្នឹងបើយើងគិតទៅខ្មែរសម្លាប់គឺសុទ្ធតែរឿងអ្នកនយោបាយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងសុទ្ធតែរឿងអ្នកនយោបាយ ។



ស៊ុនៈ សុខតែរឿងអ្នកនយោបាយ យើងគិតថាម្ចាស់ចេះម្ចាស់ចុះអីទៅតែបើមើលគោលការណ៍ប៉ុលពតដែលមានមាគ៌ាហើយ ដល់គាត់អត់បានយកចិត្តទុកដាក់ចុះដល់ភូមិកប្រជាពលរដ្ឋក៏នាំឲ្យប្រជាពលរដ្ឋស្លាប់ដដែល ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុនៈ ដែលគាត់ជាអ្នកដឹកនាំហ្នឹងណាស់ ហើយដល់មើលយួនចូលមក មកជួយសង្គ្រោះហ្នឹងពេលហ្នឹងក៏ស្លាប់ច្រើនដែរ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុនៈ ពេលហ្នឹងរត់មកតាមផ្លូវអត់មានបាយទឹក ។

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែបើពួកគាត់យួនមិនចូលមកស្លាប់ដែរ?

ស៊ុនៈ ស្លាប់ច្រើនដែរ មូលហេតុអីទី១បង្កឥទ្ធិពល អាមេដឹកនាំហ្នឹងវាចេះតែបង្កឥទ្ធិពលទៅទី២វាសម្លាប់ដោយអំណាចវា ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុនៈ វាមិនបានគិតដល់សុំយោបល់ស្ទើរមតិពីអ្នកណា តុលាការនៅណាមាននោះវាអត់មានវាក៏គឺខ្លួនឯងវាត្រូវស្លាប់គ្រោះថ្នាក់ណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុនៈ ចឹងទាំងពីរហ្នឹងសុខតែស្លាប់ដូចគ្នា តែស្លាប់ពេលយួនមកហ្នឹងវាស្លាប់មួយប្រាំវាអស់ប៉ុន្មានៗទៅវាថយវិញទៅ កសាងអភិវឌ្ឍន៍ដោយមានគោលនយោបាយច្បាប់ត្រឹមត្រូវទៅវាមានការរីកចំរើន ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុនៈ តែពេលនោះវាមិនដឹងថា ពេលណារីកចំរើនទេ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុនៈ យើងមើលអត់ឃើញ ព្រោះមិនយកមាគ៌ាជាច្បាប់អាហ្នឹងខ្ញុំប៉ាន់អត់ត្រូវដែរ តែនេះខ្ញុំឃើញថាតែម្តងហេតុដល់វាចឹង ។

វណ្ណៈ៖ នៅចុងក្រោយនេះ វាគ្រាន់តែពាក្យចាមអារាមក្រោយ៧៩ទេ ដូចជាពាក្យគេនិយាយថា “សម្លាប់ឲ្យអស់ទុកតែស្រីៗប៉ុន្មានទេ ដើម្បីទុកបង្កាត់ជាមួយបុរសចិនណាណីនោះ ពូមានធ្លាប់បានឮទេ? ថាទុកតែខ្មែរប៉ុន្មាននោះ ហ្នឹងជាពាក្យអាចារ្យអារាមទេ ហើយដល់ពេលចុង

ក្រោយទៀតក៏មានរឿងរ៉ាវច្រើនដែលថា តែខាងស្រុកខ្ញុំតែឲ្យដឹករណ៍គ្រប់ផ្ទះ គេថាឲ្យដឹក  
រណ៍ការពារយួនចិន ។

ស៊ុនៈ ចិនក្នុងឯងនៅណា?

វណ្ណៈ៖ ខ្ញុំនៅខាងស្រុកកៀនស្វាយ ។

ស៊ុនៈ ជិតទីក្រុងហើយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ/កៀនស្វាយតែណាស់គ្រាន់ថាចុងមានស្លាប់៧៨អីហើយទេ មិនដូចលំបាកអីប៉ុន្មានបើគិត  
ទៅ ប៉ុន្តែអ្នកដែលជម្លៀសមកខាងពោធិ៍សាត់អីស្លាប់អស់ច្រើន ដូចខាងក្រសារខាងម្តាយខ្ញុំ  
យាយខ្ញុំអីមកពោធិ៍សាត់ស្លាប់នៅឆ្នាំ៧៧-៧៨មានអ្នកគេនៅរស់ទៅវិញប្រាប់ថានៅសល់  
ដីដូចមួយខ្ញុំមួយរស់ដល់៧៩ហ្នឹងដែរ តែមិនដឹងជារត់ទៅណាព្រោះគ្មានមិនស្គាល់ផ្ទះទៅផ្ទះវិញ  
ណាស់ ព្រោះកាលជម្លៀសមកទើបអាយុមួយខួបពីរខួបចេញពីភ្នំពេញហ្នឹង ចេញពីស្រុកមក  
មកនៅពោធិ៍សាត់ហើយឪពុកម្តាយស្លាប់នៅហ្នឹងទាំងអស់ទៅ គេយកទៅរំលែក ។

ស៊ុនៈ កាល៧៩ខ្មែរវ៉ៃខ្មែរថា ហួសនិស័យខ្ញុំតែខ្ញុំជួរទី៧ដឹងថាគ្រប់គ្រងទ័ពកាន់អាវុធការពារអត់មាន  
ទៅបានដឹងថា គេដល់ថ្នាក់អំណាចអីគេធ្វើដឹងចឹងខ្ញុំដូចជាគិតមិនដល់ដែរ ដូចជាកិច្ចយល់ដឹង  
នៅមានកំរិតចិត្តចង្រៃដែរ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុនៈ មេសហករណ៍អីវ៉ៃទាំងក្រុមវ៉ៃទាំងអី ដូចជានិយាយលែងកើត ។

វណ្ណៈ៖ តែកាលហ្នឹងខ្ញុំដូចជាឆ្ងល់ដែលអ្នកដែលធ្វើការជំនាន់ខ្មែរក្រហមធ្វើកាលណាគ្រោះថ្នាក់កាល  
ហ្នឹង ព្រោះខ្ញុំធ្លាប់ចុះសម្ភាសទៅនិយាយទៅហេងអ្នកតូចតាចវិញ ដូចថាយោធាតូចតាចដូច  
ថាមានសំណាងជាង ប្រធានវៈសេនាធិប្រធានកងពលអនុប្រធានកងពលអី ពួកឡែង ម៉ុក  
ចាប់ពួកហ្នឹង ចាប់ដាក់កុកទូលស្មែងអី?

ស៊ុនៈ កាលហ្នឹងចាប់គ្នាទៅវិញទៅមក បោទថាខ្សែនេះក្បត់ខ្សែនោះក្បត់អីច្របូកច្របល់មិនដឹងថា  
នយោបាយយ៉ាងម៉េចយើង យើងគិតអត់ដល់ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ តែចំពោះខ្ញុំគិតវិញ ខ្ញុំគិតថាសម្លាប់វិលជុំ សម្លាប់វិលជុំខ្ញុំគិតថាស្លាប់អស់តែម្តងគ្រាន់តែមុន  
នឹងក្រោយ ។

ស៊ុនៈ គេសម្លាប់ឯង ឯងសម្លាប់គេ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ/ខ្ញុំគិតថាសម្លាប់ឲ្យអស់ គ្រាន់តែមុនក្រោយនេះជាការគិតរបស់ខ្ញុំទេ តែពួកគិតមិនដឹងជា  
យ៉ាងម៉េចទេ ព្រោះអីខ្ញុំស្តាប់ខូចនិយាយពេលកាត់ទោសហ្នឹង មេភាត់ វ៉ន វ៉ែតក៏ត្រូវបាន

សម្លាប់ដែរ សូមទោសបងជាដំបូងហើយគាត់សួរចំណើយតាមរបៀបអង្គការតែម្តង ប្រើ  
ពាក្យអញ្ចាញ់ ឯងមានខ្សែអ៊ីអាសេណា ឯងលាក់ខ្សែអ៊ីអាសេណា តែមុនសួរចំណើយគាត់  
បានសុំទោសបង ព្រោះខុចនេះ វ៉ែន រឺតជាប្រធានគាត់អីចឹង ប្រធានកងពលតាណាតអីចឹង  
ចឹងពួកហ្នឹងស្លាប់នៅហ្នឹងទាំងអស់ កុយ ធួន ឃើញទេ សម្លាប់តាមតំបន់អីនៅហ្នឹង ចឹងខ្ញុំ  
សូមសួរពូបកទៅក្រោយ៧៩វិញ ។

ស៊ុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងក្រោយ៧៩ ហេតុអ្វីបានជាពួកតំបន់តាមដាយដែន ពូមិននៅខេត្តដើម្បីជួបជុំបង  
បួនម៉ែឌីចឹង?

ស៊ុនៈ ក្នុងនាមខ្មែរពូជ យួនឈ្លានពានហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង?

ស៊ុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៧៩ពួកតែម្តង?

ស៊ុនៈ អត់ទេ មានរត់អីទេ កងទ័ពវ៉ែតម្តង វ៉ែតហើយចេះតែថយៗ ថយពីកំពង់ឆ្នាំងមករហូតចឹង  
ទៅ តែវ៉ែតចេះតែចាញ់គេ ចេះតែថយទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចូលមកពូមកនៅខាងណាវិញ?

ស៊ុនៈ នៅខាងខ្មែរក្រហមដែលហ្នឹង នៅជាប៉ុល ពតដែល ។

វណ្ណៈ៖ នៅខ្មែរក្រហមហ្នឹងតែពូនៅច្រកណា?

ស៊ុនៈ នៅច្រក៥០២ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ៥០២នៅសំឡូត?

ស៊ុនៈ អត់ទេ ៥០២សំឡូត៥០៥នៅហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅហ្នឹង៥០៥?

ស៊ុនៈ បាទ/៥០៥កងពលទី២ ជួបអស់ហើយគិតទៅមេកងពលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៥០៥ពិណជាអ្នកដឹកនាំ?

ស៊ុនៈ លោកវ៉ែនស្លាប់បាត់ហើយ យូរទៅក្បែរខ្លួនឯងក្បែរទ័ពមិនដឹងថាស្តី ។

វណ្ណៈ៖ ឈ្មោះ អីវ៉ែន?

ស៊ុនៈ អត់ស្គាល់ទេ កូនប្រសាតា ម៉ុកហ្នឹងតែម្តងដូចជាអត់មានកើតការមួយកូនប្រសាតាម៉ុក ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុនៈ ឡើងផងដូចជាល្ងង់ខ្លៅ ឡើងទៅដូចជាអំណាចយូរៗ ទៅស្រីៗ អ្នកណាដឹងសម្លាប់អ្នកហ្នឹង ជួរ  
ទ័ពអីក៏កើតកុលយុត ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលហ្នឹងពូមានដឹងថា តា ម៉ុក សម្លាប់០៥និង០៦អីនោះ ពូដឹងទេ កាលហ្នឹង?

ស៊ុនៈ អត់ទេ វ៉ែនហ្នឹង គាត់សម្លាប់ចោលតែម្តងកូនប្រសារគាត់ហ្នឹងយកទៅជើងទៅ ។

វណ្ណៈ ចឹងវ៉ែនហ្នឹងកូនប្រសារតា ម៉ុក តា ម៉ុកសម្លាប់ទៀត?

ស៊ុនៈ ហ្នឹងហើយ ។

វណ្ណៈ ម៉េចបានដឹងថា តា ម៉ុកសម្លាប់?

ស៊ុនៈ ចុះយកទៅជើងទៅ ដូចជាឆ្លុតចឹងដូចជាមនុស្សខ្លួនក្បាលវាអត់ដល់កំរិតម៉េចទេ អត់បានដឹង  
ដល់ចឹងគាត់ឲ្យគេយកសម្លាប់ចោលទៅ មិនដឹងថាស្តីៗ អាចម៍ៗដល់វាឆ្លុតវាឆ្លើងឡប់វាទៅ ។

វណ្ណៈ ចឹងគាត់នៅក្មេងដែរ?

ស៊ុនៈ គាត់ប្រហែលជាបង្ខំខ្លួន៦០ ជាង ។

វណ្ណៈ តែកាលស្លាប់?

ស៊ុនៈ កាលស្លាប់៥០ ជាង ។

វណ្ណៈ ចឹងកូនប្រសារគាត់?

ស៊ុនៈ កូនប្រសារតា ម៉ុកហ្នឹងតែម្តង តែមិនដឹងថាប្តីប្រពន្ធឆ្លុតឡប់ម៉េចមិនដឹង វាឆ្លើងវាឆ្លើង ។

វណ្ណៈ ចឹងគាត់កាន់ទ័ពខាង៥០៥?

ស៊ុនៈ កាន់ខាង៥០៥និង៥០២ខាងសំឡូត ។

វណ្ណៈ ចឹង៥០៥ហ្នឹងនៅខាងពោធិ៍សាត់?

ស៊ុនៈ ពោធិ៍សាត់ កំពង់ឆ្នាំង ។

វណ្ណៈ ចឹងបន្ទាប់ពីឈ្មោះ វ៉ែន មានពីណាទៀតពូ?

ស៊ុនៈ ឈ្មោះ ធី ស្លាប់នៅអូរសោមនេះ ។

វណ្ណៈ ស្លាប់ឥឡូវ?

ស៊ុនៈ ស្លាប់មិនដឹងជាយូរកន្លែកមិនអីយ៉ាងម៉េច ស្លាប់កាលជំនាន់សង្គ្រាម ។

វណ្ណៈ ជំនាន់ណា?

ស៊ុនៈ ជំនាន់៨០ ជាង ស្លាប់អស់មេកងពលប៉េនិយាយ និយាយរួមអត់មានសល់ ។

វណ្ណៈ ចឹងមេកងពលក្រោយៗទៀតពូ?

ស៊ីនៈ អត់ទេ រត់រាយបែកបាក់អស់ហើយ ក្រោយមកមានគា មុតហ្នឹងមកគ្រប់គ្រងទាំងខាងនេះ ទាំងណែនទាំងអស់ហ្នឹងតែម្តង ទាំង៥០២ទាំង៥០៥ ។

វណ្ណៈ ចឹងគា មុតកូនប្រសារគា ម៉ុកដែរ?

ស៊ីនៈ កូនប្រសារ គា ម៉ុក ។

វណ្ណៈ ចឹងវ៉ែនហ្នឹងក៏កូនប្រសារគា ម៉ុក?

ស៊ីនៈ កូនប្រសារ គា ម៉ុក ។

វណ្ណៈ ចឹងធីមិនមែនទេ?

ស៊ីនៈ ធីមិនមែនទេ ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅពេលស្លាប់ធីហើយ គា មុតមកកាន់កាប់វិញ?

ស៊ីនៈ អត់ទេ ស្លាប់ធីស្លាប់វ៉ែនទៅបានគា មុត ស្លាប់អស់គា គិតមេធំៗមិនមែនដោយវ៉ែនអីទេ ស្លាប់ដោយអាណិតអាឡីង្គៈផ្តុះផ្តាស់មិនដឹងស្អីបើតាមខ្ញុំមើល ខ្ញុំមើលទៅឃើញភាពល្ងង់ខ្មៅហ្នឹង តែម្តងហើយចេះតែមានអំណាច ខ្ញុំបួសរៀនចេះដឹងគេខ្លះប៉ុណ្ណឹងគេក៏គេវាធំហើយរៀនសូត្រ បន្ថែមវាអត់សូវមានបើនិយាយទៅ មានតែបញ្ញាទ័ពមានតែដែនទី ត្រីវិស័យបញ្ញាកាំភ្លើងធំ តូចរៀនចំណាយរៀនវិធីសាស្ត្រប៉ុណ្ណឹង ។

វណ្ណៈ បាទ! ហើយចុះគា មុតគាត់ជាអ្នកកាន់កាប់ គា មុតគាត់ជាអ្នកកាបអីទេ?

ស៊ីនៈ កាលពីមុនឮថា កាបតែដល់ពេលមកដឹកនាំហ្នឹងអត់មានពូជសូរ្យថា កាបទេ ។

វណ្ណៈ ចឹងក្រោយ៧៩គាត់ដឹកនាំធម្មតា?

ស៊ីនៈ បាទ! គាត់ដឹកនាំធម្មតា ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹងទាហានមានប្រាក់ខែដែលពូ?

ស៊ីនៈ អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ តែអាហារហូបចុកគ្រាប់គ្រាន់មានរបបមានអី?

ស៊ីនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ កងទ័ពនៅខាងនេះមានច្រើនពាន់នាក់ដែលពូ?

ស៊ីនៈ មានច្រើនមានច្រើនម៉ឺនច្រើនលាននាក់ ។

វណ្ណៈ លានយ៉ាងម៉េចពូច្រើនណាស់លាន?

ស៊ីនៈ ចុះចាប់ពីភ្នំដងរែកមកយើងនិយាយខ្មែរក្រហមណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ហ្នឹងហើយនិយាយតែផ្នែកទី៣ តែយើងចង់និយាយទី៣នៅផ្នែកនេះទេ តំបន់ពោធិសាត់និង កំពង់ឆ្នាំងនេះ?

ស៊ុន៖ ៧/១៤៨ពាន់ ចុះមួយអនុសេនាតូចអនុសេនាធំពេញៗ ដូចខ្ញុំមួយអនុសេនាតូចមាន៥៨០ នាក់មួយដូរ៥៦ដល់ពោធិសាត់ហ្នឹងមួយវរ៖ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងខាងខ្មែរក្រហមមានស្លាប់ច្រើនដែលប្តូរអត់សួរទេ?

ស៊ុន៖ អត់សួរទេ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងវៀតណាម?

ស៊ុន៖ វៀតណាមមានច្រើន។

វណ្ណៈ៖ ចឹងវៀតណាមស្លាប់ច្រើន?

ស៊ុន៖ បាទ។

វណ្ណៈ៖ កន្លែងណាដែលច្រើនដែរ ព្រោះអីពួកវាខ្មែរក្រហមមានគ្នាតែ៥នាក់ ហ៊ានរំដោះមួយវៀតណាម ៥០នាក់?

ស៊ុន៖ ហ្នឹងហើយកន្លែងមិនកាលហ្នឹង ខ្ញុំដឹងខ្លួនឯងរឺមួយកន្លែងនោះទី៣វាមានប្រហែលជា៣០០ នាក់ជាង សឹងថាអត់មានរស់មួយ អាកន្លែងមិនហ្នឹង សង្គ្រាមឈ្នះហ្នឹងអត់បានទេ យើង ទៅនៅតែ៥នាក់អី ៣ព្រមនឹង៥ខ្សែនោះ ៥ខ្សែមិនមួយៗបី មួយខ្សែមានបី។

វណ្ណៈ៖ បាទ។

ស៊ុន៖ ហើយខ្ញុំប្រវែងខ្សែ១០០ ១២០០ ម៉ែត្រមនុស្សតែ៥នាក់ទេ យួនឆាប់ខ្លាំងណាស់យួនឆាប់ មែនទែន ឆ្នាំនោះលែងសម្លាប់ខ្មែរវិញហើយ ពេលហ្នឹងមើលទៅថាអត់ពួកកូបមានតែចាប់ឬ បាញ់បង្កើលចោល ហើយជំនាន់“កង”អី មានតែបាញ់បង្កើលឲ្យគ្រឡប់ទៅវិញ ចុះពីឡាន មកកាន់រ៉ឺនស ស្បែកសពព្រីងពព្រាងចិនលែងសម្លាប់ហើយ។

វណ្ណៈ៖ បាទ។

ស៊ុន៖ ហើយយួនក៏ចាប់យកខ្លះដែរ ចាប់បញ្ជូនទៅដែរ អត់មានទេ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលចាប់បានយួនហ្នឹងបញ្ជូនទៅខាងណាវិញ?

ស៊ុន៖ ទៅខាងក្រោយទៅថៃចិនទៅ មិនដឹងជាទៅណាយើងមិនបានដឹង។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកវាបញ្ជូនទៅថៃដូរអង្គរមកវិញ?

ស៊ុន៖ អត់ទេ អង្គរមានខ្លះអី អង្គការសហប្រជាជាតិកេកាំទ្រនោះ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានចិនជួយដែរ?

ស៊ុន: មិនអីហ្នឹងនិយាយរួមទាំងអស់ទាំងថ្ងៃក៏ដូចដែរ ពេលហ្នឹងមិនប៉ុល ពតស្របច្បាប់ហ៊ុន សែន មិនឈ្លានពាន ។

វណ្ណៈ: ហ្នឹងហើយ ។

ស៊ុន: ដល់ប្រជុំជុំវីរទៅដល់សម្របសម្រួលគ្នាទៅបានដកកងទ័ពយួនចេញទៅ អាហ្នឹងផ្សះផ្សាចតុភាគី ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ស៊ុន: ដល់ចតុភាគីបានខៀវ សំផនបានរដ្ឋប្រហារវ៉ៃខៀវ សំផនអីបានរត់មកវិញបានវ៉ៃបកមួយ សារទៀតទៅជាពួកខ្មោចវិញហើយ ខ្មែរក្រហមបានជាពួកខ្មោចហើយ គេយកអាយុវាំង គ្រាប់នៅថ្ងៃ១០ ក៏ឡូបួនជ្រុងហ្នឹងទៅហ្នឹងបណ្តោយចេះតែរលាយខ្លួនបន្តិចៗ ទៅចុះមេនិមួយៗ គេមើលសភាពការណ៍ទៅវាអត់គួរជោគជ័យ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ស៊ុន: ហើយមកលេងវ៉ៃសាថ្មីវាអត់មានស្មារតី ពេលគេចូលទៅគេដឹងអស់ហើយចឹងគេរំលាយខ្លួន គេតែម្តង ចឹងណាទៅរឹងចេះតែរឹងទៅ ហើយខ្ញុំវិភាគគ្រាន់តែឃើញមកវ៉ៃវិញខ្ញុំថាអត់មានទេ ភាពឈ្នះគ្មានទេ ព្រោះភាពសម្របសម្រួលវាទៅហើយ ស្រាប់តែមកវ៉ៃវិញវាអត់មានសំ អាន មានអីសំអាន ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងគា ខៀវ សំផន គា អៀង សារី គា ប៉ុល ពត គា សុន សេនអីមានដែល ចុះមកខាងហ្នឹងទេ?

ស៊ុន: អត់ទេ អត់ដែលទៅឃើញមានទេ ឃើញដល់ពេលសមាហរណកម្មចតុភាគីហ្នឹងរៀបចំកំលាំង ចូលក្នុងហ្នឹង ខ្ញុំក៏អត់បានជួបដែរ គា ម៉ុកអីមកខ្ញុំក៏មិនបានជួបដែរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងសង្គ្រាមពី៧៩ដល់ឆ្នាំ៨០ ជាង ៨៧អីសង្គ្រាមវ៉ៃតាំងខ្មែរសហការជាមួយវៀតណាម វ៉ៃ ខ្មែរក្រហមអីហ្នឹងកាលនៅសង្គ្រាមខ្លាំងពុះពេល ចុះនៅពេលវៀតណាមដកចេញទៅវិញនេះ នៅសល់ខ្មែរនិងខ្មែរសង្គ្រាមនិងថយចុះនៅតែខ្លាំងដែលពេលហ្នឹង?

ស៊ុន: ថយថយ ទី១ចេះពេលវៀតណាមរំលាយខ្លួនទៅខ្មែរនិងខ្មែរចេះតែស្គាល់គ្នាចុះ ដល់ហើយ ចេះសម្របសម្រួលគ្នាទៅចេះតែត្រូវគ្នាទៅ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ស៊ុន: កាលហ្នឹងរដ្ឋាភិបាលមិនទាន់មានគោលការណ៍យើងនេះត្រូវគ្នាឯង វាចឹងដូចជាអាចម៍រាំង ហើយស្លាប់ហ្នឹងទុកមេដឹកនាំចាញ់នៅវ៉ៃក៏ដោយក៏បញ្ចប់តែម្តង គិតថាអត់វ៉ៃឈប់តែម្តងជា

ទស្សនៈមួយៗ ដែលក្តាប់បានគឺចឹងទាំងគេទាំងខ្ញុំថាឲ្យវែងទៀតក៏អត់វែងដែរ ដូចជាអ្វីដែលរូប  
រួមជាតិហើយ អ្វីដែលវែងឲ្យឆាប់គ្នាឯងទៀតមិនដឹងជាវែងធ្វើស្អី ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ បទេសយើងគិតជំនាន់អាមេរិចគិតថា វែងជាមួយអាមេរិចលន់ នល់ដែលខ្មែរយើង ដល់វែងជា  
មួយយួនក៏ខ្មែរដែរ ដល់យួនគេដកថយរំលាយខ្លួនចេញពីជួរទ័ពទៅទឹកចិត្តសង្គ្រាមហ្នឹងវាអស់  
ទឹកចិត្តរៀងខ្លួនតែម្តង ។

វណ្ណៈ ចឹងពួកគេថាថែមានផលប្រយោជន៍អីដែលបានជាជួយខាងខ្មែរក្រហមកាលហ្នឹង?

ស៊ុនៈ ថែបានទាំងអស់ស្រូបយកទាំងអស់ ស្រូបទី១ព្រលើពេលសង្គ្រាមយើងលក់ព្រលើឲ្យថែ  
ហើយស្រូបទី២សេដ្ឋកិច្ចយើងគ្រប់ផ្នែកដូចជាធ្វើត្បូងស្អីក៏ដោយ សុទ្ធតែគ្រឿងចក្រពីថែទាំង  
អស់ ចឹងថែវាបានប្រយោជន៍ទាំងអស់តែម្តង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ ខ្មែរទៅស៊ីផ្លូវរេនសាវ៉ែម៉ាវ៉ាអស់តែកន្លះចំការតែវារាយការណ៍អស់មួយចំការទៅ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ សង់វារាបម៉ឺន ខ្នាហាងវាលកំបានតែមួយលានបាត ខ្នាហាងដល់ពេលយើងទៅស៊ីទៅបេះ  
យករបស់វា វាថាមួយលានកន្លះទៅពីរលានក៏យើងនៅតែសង់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ស៊ុនៈ អាហ្នឹងយើងឃើញហេតុផលហ្នឹង ហើយទិញសម្ភារអ្វីៗពីវាទាំងអស់វាចំណេញគ្រប់ផ្នែកចឹង  
ដល់ខ្មែរត្រូវគ្នាវាមិនសូវឲ្យសេចក្តីសុខមកយើងវិញទេ ។

វណ្ណៈ វាគិតថាខាតប្រយោជន៍វាវិញ?

ស៊ុនៈ ថែវាពូកែបង្កើតសណាស់រឿងសង្គ្រាម តែឥឡូវហ្នឹងខ្លួនវាមិនដឹងវាករិធីដោះយ៉ាងម៉េច ។

វណ្ណៈ បាទ/ឥឡូវវាវឹកវែង?

ស៊ុនៈ វាវឹកវែង ។

វណ្ណៈ ចឹងយើងបានសុខម្តង?

ស៊ុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ តែយើងក៏មិនទាន់បានសុខដែលហ្នឹង វាធ្វើបាបយើងដែលហ្នឹង វាមិនឲ្យយើងសុខដែលទេ?

ស៊ុនៈ ពូជដូចជាប្រញាប់ការងារដែរ ។

វណ្ណៈ ចឹងខ្ញុំអរគុណពូច្រើនដែលបានផ្តល់បទសម្ភាសឲ្យខ្ញុំពូណាស់ ។



ស៊ុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តែខ្ញុំចង់បន្តតែបន្តិចទេ នៅហ្នឹងយើងសមាហរណកម្មនៅឆ្នាំណាញ?

ស៊ុនៈ ឆ្នាំ៩៧-៩៨ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពិតគឺមើលថា ការសម័យតស៊ូនិងសម័យឥឡូវនេះវាលក្ខណៈខុសគ្នាយ៉ាងម៉េចឥឡូវស្រួលជាងមុនឬកាលពីមុនស្រួលជាង តាមគំនិតរបស់ពួក?

ស៊ុនៈ យើងមិននិយាយក៏ដូចជាក្មួយៗមកដែរ ពីដើមមានមកអីដល់នេះបានទេ មកត្រឹមតែខេត្តពោធិ៍សាត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ស៊ុនៈ យើងឃើញប៉ុណ្ណឹងហើយ ឥឡូវផ្លូវល្អើយមានទូរស័ព្ទទាក់ទងគ្នាបានទាំងអស់ មានមណ្ឌលសុខភាពសាលារៀនមានគ្រប់ភូមិគ្រប់ស្រុកអានេះយើងមិនបាច់រៀបរាប់អីច្រើនទេ យើងឃើញជាក់ស្តែងដូចខ្ញុំនិយាយខាងដើមខ្លះចឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រជាជននៅនេះគេប្រកបមុខរបរអីភាគច្រើន?

ស៊ុនៈ ស្រុកមានតែចំការស្រែខ្លះមានដីស្រែធ្វើស្រែ ខ្លះមានដីចំការធ្វើចំការ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្ញុំអរគុណច្រើនហើយ ។

ស៊ុនៈ បាទ ។

ចប់